

dališča, ki je uprizorilo Držičevega Skopuha, in celo vrsto koncertov ter manjših prireditev. Naj jih kar naštejemo: v grajski kapeli koncert Akademskega pevskega zbora iz Ljubljane, koncert harfistke Štefice Zužek, koncert Koroškega akademskega okteta, klubski večer MKUD gimnazija z recitacijami Jenkovih Obrazov, na grajskem dvorišču pa sta bila dva koncerta narodnozabavne glasbe in za zaključek SPP koncert pevskega zbora KUD »Ivan Cankar« iz Virmaš in kvinteta Fantje s Praprotna.

Na škofjeloškem grajskem dvorišču je bilo torej 15 predstav, 4 pa v grajski kapeli. V enem mesecu je bilo v Skofji Loki 19 zelo kvalitetnih kulturnih prireditev, ki so obogatile kulturno življenje domačinov ter privabile od blizu in daleč tudi tuje obiskovalce. Letošnje ŠPP so predstavile Loko kot središče bogatega kulturnega življenja. Naj pripomnim še to, da je kritika osrednjih slovenskih časopisov vestno spremljala prireditve in jim dajala laskave ocene. Seveda se tudi prireditve niso izognile novim gospodarskim spremembam, kar je posebno v začetku povzročilo zmanjšanje publike, vendar so zadnje predstave dosegle prav tak obisk kot v prejšnjih letih. Skupno je Škofjeloške poletne prireditve 1965 obiskalo približno 10.000 obiskovalcev, lastni dohodek prireditev pa je znašal približno dva milijona dinarjev. Seveda s tem še zdaleč niso bili pokriti ogromni stroški, ki so jih zahtevale tako kvalitetne predstave.

Praksa SPP 1965 pa je pokazala, da moramo v prihodnje predvsem izbirati repertoar na domačem področju (Tavčar) in sprejemati v goste manj ansamblov, izbranci pa morajo skladno dopolnjevati domači program.

Janĳko Krek

OB DVAJSETLETNICI LJUDSKE KNJIŽNICE V ŠKOFJI LOKI

V letu 1959 je bila v Loških razgledih zapisana želja, naj bi ljudska knjižnica v Skofji Loki ob svoji dvajsetletnici postala močan kulturni center, ki bi ple-

menitil, vedril in učil ter zblíževal vse bralce v občini. Žal, pa se je čas prehitro obrnil in knjižnica bo morala praznovati ta svoj pomembni jubilej zelo skromno.

Ljudska knjižnica v Skofji Loki je bila prvič odprta 2. decembra 1945, na predvečer obletnice rojstnega dne Franceta Prešerna in je doživela zelo zanimiv in ploden dvajsetletni razvoj. Začel se je, ko je knjižnica kot Mestna ljudska knjižnica poslovala v okviru kulturnoprosvetnega društva in delovala s pomočjo prostovoljnih sodelavcev na amaterski osnovi do leta 1954, ko ji je bila dodeljena prva dotacija takratnega LOMO Škofja Loka. V letih od 1956 do 1958 se je knjižnica polagoma osamosvojila in popolnoma odcepila od društva. Postala je samostojen zavod, ki ga je ustanovila Skupščina občine Skofja Loka (odločba št. 022-9/62-2, dne 14. 11. 1962), njena dejavnost pa je bila določena takole: izposojanje knjig, časopisov in revij oziroma drugega knjižničnega gradiva na dom, v knjižnici in čitalnici, organizacija in pospeševanje knjižničarstva na območju občine Skofja Loka, vzbujanje zanimanja za knjige, delo knjižničarske matične službe za to področje, kulturnoestetska vzgoja prebivalstva itd.

Teh nalog se je knjižnica uspešno lotila, razvoj in uspehi pa so najbolj vidni v naslednji primerjalni tabeli:

Leto	Število vpisanih članov	Število obiskovalcev	Knjižni fond	Število izposojenih knjig
1945/46	65	1000	689	1.964
1959	2296	5916	7.629	15.175
1960	2579	6959	?	17.880
1961	2748	5251	8.175	11.742
1962	2987	6585	9.100	16.168
1965	5255	8620	10.050	18.582
1964	5554	9866	11.120	21.027

Vsekakor so bile doslej najvišje številke dosežene v letu 1964 in tudi izposoja v jubilejnem letu 1965 kaže nadaljnji dvig, ki mu pa v zadnjem času grozi zmanjšanje nabave novih knjig.

Ker je bilo o razvoju knjižnice že dvakrat poročano (gl. Loški razgledi I in VI), naj se omejim samo na njeno delovanje v zadnjih letih. V letih 1960 in 1961 je knjižnica pridobila nove dodatne prostore v Domu Zveze borcev za čitalnico in za pionirsko knjižnico. Takrat je bil pregledan in preurejen ves knjižni fond. Knjige za odrasle so bile na novo razvrščene, in sicer po sistemu mednarodne decimalne klasifikacije, mladinske knjige pa izločene za pionirsko knjižnico in urejene sistematično v ustrezne skupine in po abecedi avtorjev. Leta 1962 je bil dokončno uveden prost dostop bralcev do knjig. S tem se je močno razbremenilo delo knjižničarjev in seveda povečala tudi izposoja. Leta 1964 se je preselila podružnica Ljudske knjižnice na Trati v nove prostore in je bila v letu 1965 urejena po mednarodni decimalni klasifikaciji s prostim pristopom in s posebno polico za pionirje. V letih 1959 do 1965 je bilo s pomočjo občinskega sveta Svobod nabavljenih deset kovčkov za potujočo knjižnico, ki je segla že v naslednje kraje: Podlonk, Železniki, Selca, Dražgoše, Bukovščica, Češnjica, Sovodenj, Javorje, Hotavljje, Gorenja vas in Poljane. V kovčkih je poseben fond, ki šteje 1520 knjig. Kot matična knjižnica je Ljudska knjižnica v Škofji Loki registrirala že več šolskih in strokovnih knjižnic, obenem pa daje za nasvete in pomoč ostalim knjižnicam.

Samo v Škofji Loki je bilo pri zgoraj navedenem stanju knjižnega fonda izposojenih v dvajsetih letih 258.525 knjig, če pa dodamo še izposajo podružnice na Trati, potujočo knjižnico in izposajo v čitalnici, pa je bilo v teh letih izposojenih preko 500.000 knjig, revij in časopisov. To je prav gotovo dokaz velike kulturne, prosvetne in vzgojne vloge, ki jo je odigrala Ljudska knjižnica v Škofji Loki v zadnjih dvajsetih letih. Omenim naj le še uspele »torkove večere« in številne likovne razstave. Od številnih prostovoljnih sodelavcev iz leta 1945 je knjižnici vseh 20 let ostal zvest samo Stanč Širok, ki se ga

moramo ob tej priložnosti posebej spomniti in se mu zahvaliti za velikodušno pomoč.

Na žalost pa se knjižnici prav ob dvajsetletnici obetajo precej temne perspektive, ki grozijo okrniti sedemletni načrt njenega razvoja, ko naj bi leta 1970 imeli tri redne podružnice, dvajset potujočih kovčkov s knjigami in osnovni knjižni fond 20.000 knjig. Tako bi Ljudska knjižnica v Škofji Loki res postala središče kulturnega in vzgojnega delovanja.

Janko Krek

DELO SKUPNOSTI MUZEJEV GORENJSKE

Iskanje datuma, ki bi nam povedal, kdaj se je začelo prvo sodelovanje med muzealci na Gorenjskem, bi nam dalo precej opraviti, verjetneje pa je, da bi bilo to delo brez pomena. Dejstvo, da je sodelovanje precej starejše od formalne ustanovitve skupnosti, je blizu resnice in seveda tudi precejšnje važnosti. Vzrokov za začetek sodelovanja je seveda več: od sličnosti problemov, ki so jih ti muzeji morali reševati, do okoliščine, da je to sodelovanje pomenilo marsikdaj in marsikje nadaljnje sodelovanje ljudi, ki so skupaj preživljali študentska leta in so si našli delovna mesta v muzejih Gorenjske. Sprva res bolj ali manj priložnostni stiki pri reševanju delovnih nalog in organizacijskih problemov so vsled ugodnih rezultatov sodelovanje poglobljali in ga širili. Priča smo bili sodelovanju pri terenskih akcijah, pri pomoči in napotkih ob urejanju zbirk, našli pa bi lahko še kaj. Nastopili pa so tudi problemi, katerih se ni bilo mogoče lotiti brez smotnejšega stalnega sodelovanja. Konec leta 1965 je prinesel formalno konstituiranje Skupnosti muzejev Gorenjske, in sicer na posvetovanju, ki je bilo sklicano v Kranju na pobudo pokojnega direktorja Gorenjskega muzeja Ivana Bertoneleja.

Ze ob ustanovitvi skupnosti pa oblika dela v tem okviru ni bila zamišljena tako,